

Predgovor

Za pisanje ove teorije sporta pošlo se od prepostavke da su sve do sada napisane teorije doprinele razvoju sporta, da su ukazivale na neophodnost postojanja teorije i da su doprinosile neprekidnom razvoju sporta.

Savremeni sport očigledno sve više postaje specijalna ljudska delatnost. Naučnici i stručnjaci u sportu nastoje da se sadržaji sporta oblikuju u jedan poseban sistem – sistem sporta. Sistemom sporta obuhvaćena su specijalna saznanja o pojavama različitih prirodnih, naučenih i primenjenih načina kretanja, samokretanja i pokreta ljudi, prvenstveno, u uslovima organizovanog sportskog sistema. U drugi plan su saznanja o načinima korišćenja kretanja mašina ili životinja u sportu.

U središte interesovanja teorije sporta su ljudska kretanja, samokretanja i pokreti, koji su oblikovani specijalnim sportskim treniranjem a namenjeni su za stvaranje sportskih dela u uslovima sportskih takmičenja. S obzirom na specijalnost sportske delatnosti teorija sporta ističe specijalan predmet za naučna i stručna istraživanja. Sportska znanja o sportskom predmetu sistematizovana su u jedinstvenu teoriju sporta, ali usled raznovrsnih sportskih činilaca mogu da se izdvoje celine znanja koje se mogu prepoznati kao sportska, rekreativna i korektivna. U ovim celinama znanja ističu karakterističnosti prirode, teorije, prakse i subjekata. Pod uticajem treninga, zavisno od postavljenih ciljeva, ljudski organizam se adaptira na opterećenja koja sportisti, rekreativci i hendikepirani savladavaju kretanjem, samokretanjem ili pokretima. Na taj način u teoriji sporta se saznaje o neophodnim znanjima da se menja način i svrha ljudskog načina života savremenog čoveka.

Uslov za pravo istraživanje sporta i ugrađivanje dobijenih rezultata u realnost svakodnevnog života je da se u proučavanju sporta primeni naučni metod. Razlog za to je što se stvarnost sporta može približiti istinitosti sporta samo pod uslovom da se naučnim metodama dokaže postojanje sportskih činjenica, zakona i teorije.

Da teorija sporta bude savremena i da se može razvijati mora da ispuni uslove u kojima će ona moći neprekidno da prati rezultate naučnih istraživanja u sportu i drugim naučnim disciplinama. Zbog toga su autori nastojali da činioce teorije sporta posebno zasnivaju na aktuelnim rezultatima savremenih istraživanja u osnovnim antropološkim naučnim disciplinama. Ova teorija uvažava razvoj tehnologije za naučna istraživanja i zato ona ne pretenduje da bude konačna, već naprotiv – razvojna.

Ova knjiga – udžbenik – prvenstveno je namenjena studentima fakulteta za sport i fizičko vaspitanje, ali se istovremeno preporučuje svim subjektima u sportu koji teže da se približe sportskoj istini.

U Nišu, februara 2006. godine.

Autori